

GRAND SLAM INVITATIONAL

11-16/9 2011, Wicklow County, Irland

- blowing in the the wind

eller

- tolv edsvurna män i västerled.

En dryg vecka efter vår hemkomst så letar jag i minnet tillbaka till vår vistelse på Irland. Böljande kullar, vind (stark) sol samt inget regn. Ja, lite regn fick vi faktiskt, närmare bestämt i 8,43 minuter på hål 5 på Wicklow GC.

Men det började söndagen den 11 september i år, vi edsvurna träffades på Arlanda för vidare färd till den "Gröna Ön" En förväntan låg som en tät dimma över samtliga deltagare. Själv kände jag samma förväntan och reflekterade över vad mina förfäder kände när de för över 1 000 år sedan for i västerled eller till vinland och särkland, säkert samma pirr i magen.

Vår chefs Druid (Guy) anförde trupperna när vi landade i Dublin. Transfer var fixad till Park View Hotel i Newtownmountkenedy. Dubbelrum för samtliga, full Irish breakfast samt trerättersmiddag på kvällen.

På måndag morgonen med magen fylld av bacon och ägg var det åter dags för

transfer till Wicklow GC. En bana utöver det vanliga. Så mycket mer sea-side får man leta efter. Hela den Irländska sjön låg som en fantastisk fond utmed banan, och vind, det blåste så bollen hade svårt att ligga kvar på peggen, tydligen någon rest från en orkan från USA. Men de edsvurna är svårstoppade. Det som inte blev som chefs-Druiden hade planerat (noga) var hissande av vår symbol, Grand Slams egen flagga. Den skulle hissas enl. ett komplicerat mönster, jag är inte helt klar

över de olika manövrer som var passande, det enda jag vet är att jag skulle vara person F, säkert en hedrande uppgift, men det slutade med att personal från klubben fick assistera vid hissandet, blåsten var en av de faktorer som stoppade själva akten.

Vice chefs Druiden (Weith) dela upp de edsvurna i trebollar, sedan gick starten.

Det började med en par 5:a, nedför och i stark motvind, out till vänster men generösa ytor till höger. Fastighetsägaren till vänster behöver inte komplettera sitt bollförråd, någonsin. I övrigt var banan något som jag aldrig har spelat tidigare, ganska korta par 4:or, 280-330 yards, MEN, svåra greener, vaktande bunkrar och allt lutade mot den Irländska sjön, även om man inte trodde det så for bollen inte alltid i den riktning man avsåg.

I övrigt var banan en upplevelse, benstyrka var en fördel, backe upp, backe ner, raviner, och luriga vattenhinder och såphala greener (Stimp >11) till detta kommer ett klubbhus i toppskick. God mat, trevlig personal, god öl. Och en greenfee på 25 Euro?!

Jo det är sant, prisbilden på Irland har justerats ner väsentligt, skälet till detta känner du kära läsare säkert till.

På denna fantastiska anläggning spelade vi i tre dagar, jag tror ingen av de edsvurna lyckades spela på sitt Hcp under dagarna, men vad gör det, vi kämpade i vinden, ändå avtog vinden under tisdagen och onsdagen, för att på torsdagen helt avtagit.

På torsdagen var vi åter kallade under fanan (GrandSlam) transfer till Druids Glen, kanske en av de finaste parkbanorna på Irland (enl. min uppfattning bättre är K-club) Men här mötte vi en helt ny utmaning, glöm korta par 4:or, korta par 5:or, här gällde helt andra bullar. Nu snackar vi 400-450 yards på 4an, 500-550 yards på 5:an och helt sagoliga par 3:or.

Banan är faktiskt ganska ny, byggdes 1995 och har varit värd för Iris Open ett flertal gånger, även Seve Classic, så då förstår du käre läsare att kvaliteten inte var något att klaga på. Även här propsade herr chefs Druiden på att vår flagga skulle hissas, enligt klubben helt OK, MEN, vår flagga var större än den Irländska natio-

nalsymbolen så GrandSlam flaggan åkte ner efter det vi hade startat och ersattes av den svenska flaggan.

I övrigt dyker det upp många minnesbilder av vår resa, Torstens förmåga att scora bra, trots korta och kärnfulla slag (han är en sann häxmästare på sitt korta spel) Bertils sätt att krångla sig ur besvärliga situationer, Robbans förtvivlan över att liret inte riktigt stämde (före tävlingen var det låga odds på Robban) Bosses bekymmer över att bollförrådet sinade på Wicklow, Weiths whiskyprovning där han lurade "brallorna" av oss alla, plus mycket mycket mer.

Jag vill bara tack för en upplevelse, några dagar på Irland, goda vänner, kalasfina banor och en härlig stämning. Tack Guy och Weith för resan, ni har vårt förtroende att titta på 2012 års resa, gärna att återvända till den "Gröna Ön"

Vid tangentbordet

Person F (Björn Althén)

PS. Vem det var som vann Grand Total, jo det gjorde Bertil DS.

